

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Petra Šuránka v právní věci žalobkyně **J. B.**, zastoupené JUDr. Josefem Kulhavým, advokátem se sídlem Praha 1, Opatovická 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2017, č. j. 45 A 48/2017-14,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2017, č. j. 004499/2014/KUSK. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 1. 11. 2016, č. j. MUCE 74329/2016 OZP/V/La, kterým bylo žalobkyni nařízeno odstranit stavbu vrtané studny z pozemku p. č. X v k. ú. X, a toto rozhodnutí potvrdil. Krajský soud svým usnesením ze dne 11. 4. 2017, č. j. 45 A 48/2017-14 (dále též jen „napadené usnesení"), řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

V odůvodnění napadeného usnesení krajský soud uvedl, že žalobkyně soudní poplatek neuhradila v okamžiku podání žaloby, a proto ji vyzval k jeho zaplacení usnesením ze dne 29. 3. 2017, č. j. 45 A 48/2017-7, a to ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení, za současného poučení o následcích nezaplacení soudního poplatku.

Uvedené usnesení bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 29. 3. 2017 a náhradní lhůta pro zaplacení poplatku proto uplynula dne 5. 4. 2017. Jelikož žalobkyně do dne vydání napadeného usnesení soudní poplatek neuhradila, rozhodl krajský soud v intencích § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále též „s. ř. s."), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích") a řízení ve věci zastavil.

Proti tomuto usnesení brojila žalobkyně (dále jen „stěžovatelka") kasační stížností (označenou jako „*odvolání*"), v níž neodkázala na příslušné ustanovení soudního řádu správního. Z povahy věci nicméně přichází v úvahu jedině kasační důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Právní subsumpce kasačních důvodů pod konkrétní písmena § 103 odst. 1 s. ř. s. je nicméně záležitostí právního hodnocení věci kasačním soudem a nejde proto o nedostatek návrhu, který by bránil jeho věcnému projednání (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publikovaný pod č. 161/2004 Sb. NSS; všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z http://www.nssoud.cz).

Stěžovatelka především uvádí, že „*dnešního dne*" (tj. dne 13. 4. 2017, jímž je kasační stížnost datována) soudní poplatek zaplatila na účet krajského soudu, a proto nastaly účinky předvídané ustanovením § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, z něhož vyplývá povinnost krajského soudu zrušit usnesení o zastavení řízení. Z uvedeného důvodu stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

Kasační stížnost není důvodná.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že stěžovatelka podala žalobu ke krajskému soudu dne 28. 3. 2017, a to prostřednictvím datové schránky zvoleného právního zástupce. Jelikož současně s žalobou nezaplatila soudní poplatek, vyzval ji krajský soud usnesením ze dne 29. 3. 2017, č. j. 45 A 48/2017-7, k jeho úhradě, a to ve lhůtě jednoho týdne; současně stěžovatelku poučil o následcích spojených s nevyhověním této výzvě. Toto usnesení bylo doručeno dne 29. 3. 2017 do datové schránky zástupce stěžovatelky. Jelikož posledního dne stanovené týdenní lhůty (tj. 5. 4. 2017) a ani později nebyl soudní poplatek zaplacen, zastavil krajský soud řízení napadeným usnesením; toto usnesení bylo dne 12. 4. 2017 doručeno do datové schránky zástupce stěžovatelky.

Uvádí-li stěžovatelka v kasační stížnosti ze dne 13. 4. 2017, že k „*tomuto dni*" soudní poplatek zaplatila, odpovídá tomu i obsah soudního spisu, a to konkrétně výpis z účtu u příslušného peněžního ústavu, žurnalizovaný na čl. 19; ten osvědčuje, že soudní poplatek byl na účet krajského soudu skutečně připsán dne 13. 4. 2017.

Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Zde je však třeba mít na paměti, že rozhodnutí soudu ve správním soudnictví, na rozdíl od řízení podle občanského soudního řádu, nabývá právní moci již doručením tohoto rozhodnutí účastníku řízení (§ 54 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s., jde-li o usnesení); kasační stížnost pak je (mimořádným) opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.). Lze se domnívat, že tohoto rozdílu si stěžovatelka pravděpodobně nebyla vědoma a předpokládala, že od okamžiku doručení usnesení jí běží lhůta k podání řádného opravného prostředku, čemuž nasvědčuje i skutečnost, že své podání z 13. 4. 2017 označil jako *„odvolání“*, byť tento opravný prostředek soudní řád správní nezná. Vycházeje z dikce § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, je třeba v případě placení soudního poplatku na účet soudu považovat za okamžik zaplacení moment, kdy se příslušná částka dostane do dispozice soudu, tj. připsání částky na účet soudu. Zcela bez právního významu je naopak okamžik, kdy poplatník (nebo jeho právní zástupce) zadal bance příkaz k úhradě předmětné částky, stejně jako poplatníkem stanovené datum splatnosti příkazu.

Nejvyšší správní soud závěrem podotýká, že právní úpravu placení soudních poplatků je ve vztahu k účastníkům řízení možno hodnotit jako značně benevolentní. Povinnost zaplatit soudní poplatek je spojena již se samotným podáním návrhu k soudu. Právní úprava však nesplnění této povinnosti nepostihuje žádnou sankcí, naopak stanoví povinnost soudu v takové situaci vydat výzvu k jeho úhradě a řádně účastníka řízení poučit o následcích nedodržení této povinnosti. Pokud účastník řízení ani na základě takové výzvy soudní poplatek neuhradí, dává mu zákon o soudních poplatcích fakticky ještě další (v pořadí tedy již třetí) možnost soudní poplatek zaplatit nejpozději do právní moci usnesení o zastavení řízení. Tento náhled potvrdil i Ústavní soud v plenárním nálezu ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07 (všechna rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná z http://nalus.usoud.cz). Stěžovatelka, respektive její právní zástupce, tak měli dostatek času k tomu, aby poplatkovou povinnost splnili, a pokud tak neučinili, musí nést negativní důsledky s tím spojené.

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1, věty první s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka byla v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšná, právo na náhradu nákladů řízení jí nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady vznikly. Nejvyšší správní soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu